

סיכומי טענות ע"א 4522/14 על -23008
05-12. המערער ימסור למשיבה בדואר
מיוחד. בפני כ' הרכב שלושה. בית
המשפט העליון, בירושלים. ליום שני
6.7.14 שעה 9:00 אולם ד'.

מטעם המערער והמבקש שוקר סהר
בעצמו ממושב נחלה 24 7954000 טל'
0523944942 פקס 088506265.

נגד

אינספקס בע"מ, הנתבעת והמשיבה ע"י
ב"כ עו"ד צבי טמיר וכו' מגדלי ב.ס.ר 2
קומה 27 בן גוריון 1, בני ברק 51201, טל'
035785848 פקס 035785844.

המערער ימסור למשיבה בדואר מיוחד. סיכומי טענות ע"א 4522/14 על 12-05-23008. מטעם המערער והמבקש שוקר סהר בעצמו ממושב נחלה 24 7954000 טל' 0523944942 פקס 088506265 נגד אינספקס בע"מ, הנתבעת והמשיבה ע"י ב"כ עו"ד צבי טמיר וכו' מגדלי ב.ס.ר 2 קומה 27 בן גוריון 1, בני ברק 51201, טל' 035785848 פקס 035785844. בפני כ' הרכב שלושה. בית המשפט העליון, בירושלים. ליום שני 6.7.14 שעה 9:00 אולם ד'.

1. אסמכתאות מתיק המוצגים לדוג' ע24ס24 הוא עמוד 24 סעיף 2 בצד שמאל בריבוע. הערעור: חלק א'-בקשה לדחיית מחיקת תיק 12-05-23008. חלק ב'- שש בקשות לפסקי דין בהיעדר כתבי דין. השאלות לערעור שחלק ב' קדם לחלק א': (1) האם לפי פקודת הראיות סעיפים 15 ו 30 יש לנתבעת תצהירים? (2) האם לפי תס"א 1984 סעיף 168, מוצדק ליתן לנתבעת להוסיף/לתקן תצהירים? (3) האם מוצדק למחוק התביעה? ויוכח שמכל זווית אפשרית, אי אפשר למחקה, אלא פסקי דין לזכות התובע עקב ניצול יתר של לפני משורת הדין ל"מוטב זר".

2. רקע לסכסוך: התביעה על 15,000,000 ₪+מע"מ על הפרת הסכם הפצה למשקפי מגן CATERPILLAR המיוצרת ע"י המשיבה ע"י 156. לנתבעת "מעולם לא היה הסכם", ולי "הפרה יסודית" ע94ס19. הוקפד על עילה במתן פטור מאגרה על 15,000,000 ₪. ב11-09-35270 7 מיליון ש"ח נקבע "הפרה יסודית" ע94, והסכום הוכפל ונתקבל גם ברע"א 8804/11 החלטה שלישית ע157. טענתי "גרם הפרת חוזה" בקטרפילר, המיוצגת בישראל ע"י "זוקו שילובים" ע156. וכרזה שאושרה ע"י הנתבעת במילה "OK" ע110+158, ואחת שלא אושרה ע159, ת' עדות ראשית בגין הסכסוך ע160-172 ות' עד מומחה מטעמי ע178-199 (ופה ללא הנספחים). למשיבה אין ת' עדות ראשית כדין, לא בעברית ולא באנגלית, ולא ת' עד מומחה. ואם ת' עדות ראשית, טוענת הנתבעת "לסיכום, לא היה לנו הסכם עם סהר שוקר". ע41ס74 ועיינתי רק בתחילתו ובסיכומו מתוקף הפניה של המשיבה או אחר.

3. על חלק א'-החלטות מ20/5/14 ע43-45 16/6/14 ע4-5. וסיכום עילות באחרון נגד התובע: א. התלונן על עבירות פליליות והגיש תצהירי עדות ב. טען על בית המשפט "ראשי ארגון פשע" ג. אמר שיתבע את מי ישראל בהאג ד. אמר "שהוא עושה... לבית המשפט בית ספר" ה. פוגעני ו. השתלחות בצד שכנגד ז. אין מנוס ממחיקת התיק ת. הוצאות לנתבעת 2000 ₪ ט. יוכל לתבוע מחדש. תגובתי בהתאמה: א+ב. פעולה חוקית במדינה דמוקרטית לפי תס"א 1984 ס' 521 "להצהיר גם לפי מיטב אמונתו" ק"ו בתימוכין פסקי דין ע204. והיועמ"ש השיב ע104, ומ' המשפטים אמר לי להתלונן במשטרה ע32ס52. ותלונה מטבעה פוגענית. ותמיד טענתי לפי אבחנה ולא הכללה ע339ס3. בתס"א 1984 ס' 522 ד' ע204 "התייצבותו של מצהיר לשם חקירה". ושופט שלא יחקרני, לא יוכל לטעון שלא הבין אותי (ע"ר 13-02-7450 ע201ס3 ע151) ודבריי ישמשו נגדו ובלבד באמצעי חוקי ג. אין איסור ומסרתי עותק לגי שטייניץ ע173. ד+ה+ו. שופט שטוען עילה זו, "הוציא מרצע פסלותו" ועושה מעצמו צחוק. אנשים שונאים ביקורת ומי ללא יושרה, נפגע. הביקורת הייתה על טענות משפטיות/תכונות הנצרכות משופט ולא אישיות כגון: צבע עור וכדומה, ותוכחה גם בזעם, משפט הוא מאבק. פסיכולוגיה היא כלי מלחמה. ז. מחיקת תיק, בלית ברירה, ויש. שגברת שטייניץ תיפסל. מהאתיקה מקצועית: אי אפשרי ששופט שנמסר עליו ת' עדות ראשית תחת חובת אזהרה וסיכון על עדות שקר, יהיה שופט לא מעורב רגש. לפני המחיקה נודע התצהיר, והיה לה להיפסל.

1

ח. להשיבם ט. מחיקה לא יעילה לציבור, תגרום לנתבעת הפסד כלכלי, ומונעת ממני לטעון בקשות לפסק דין. בינואר 2016 יחלפו 7 שנים ע"פ 174 ומתן החלטה לאחר מספר חודשים מיום הדיון, מהווה סיכון דחיית תיק ח' ההתיישנות 1958 ע"פ 210. ומאחר ורע"א 2315/13 הוא "קדמוני וממתין" ומלמד על הליך לא הוגן נגד התובע 151. לסיכום: דין הערעור להתקבל שאין עילה חוקית למחיקה ובוודאי לא כמכלול. אי מתן סעד מבית משפט הוא בכוונות לעבור על החוק לפני/אחרי פסק דין. והפוך בתגובה למחיקה ע"פ 206: "כידוע לגברתי שהתובע התחייב בתצהיר כזה או אחר לא לנהוג באלימות גם אם פסק דין מטה משפט נגד התובע". או ע"פ 9 "התובע נגד אלימות, נגד הפרת החוק ומבקש מכל אדם שלא להפר את הסדר האזרחי". מנגד מי הרביץ וסיים הוויכוח?

4. חויבתי באגרה 175,000 ₪ ע"פ 218. הגשתי בקשה לביטול ע"פ 214. הרי' ע' כהן נתנה לפרקליטות להגיב עד 21/11/14 ע"פ 209. משאין זה לתגובת הנתבעת, יתווספו התשובות של האמורים בעמוד סיכומי תשובה עד 29/4/15.

5. הקדמה על חלק ב': הגשתי בקשות לפסק דין בהיעדר כ' הגנת. הנתבעת: לפי תקנה 501 א' "הבקשה כלל לא נתמכה בתצהיר" ע"פ 148 ו"שתצהיר זה דבר עקרוני וחשוב" ע"פ 105. הרשם האשימני "מחדלו" ע"פ 149 וברע"א 2315/13 נדחה ערעורי. לאחר שהתלוננתי ליועמ"ש ע"פ 151, הפך התיק מ"סגור" ל"ממתין". ע"פ 151-155 אבן יסוד.

6. על חלק ב'-ב 11/11/13 ע"פ 147 כתבה ג' שטייניץ: כתבי ראיות במסירה אישית ועותק נייר (שם מובלט במקור) התובע עד 1/1/14 הנתבעת עד 15/2/14 ו"לא יעלה בידו של מי מהצדדים להגיש תצהיר מטעם אחד מעדיו, יכלול בתצהירו...". ב 12/2/14 ביקשה הנתבעת ארכה ע"פ 22. הטיוטה שקיבלתי ע"פ 132 והתנגדתי ע"פ 133. לגי שטייניץ הוגשה בקשה שונה מהטיוטה ע"פ 135 "ומאין במתן הארכה כדי לפגוע במועד הדיון" וזהו הנימוק למתן ארכה ע"י ג' שטייניץ ע"פ 135. התנגדתי בנימוקים: ע"פ 122-156 שנמסרו ברע"א 1437/14 טענתי נגד "דוחק זמן" בתמיכת תצהיר "חיזוק" שהגשתי ע"פ 146, שהדפים לתרגום רק 35 עמודים A4 ע"פ 177-198 וע"פ 160-172 והמתרגם המקצועי תרגם בממוצע דף ליום. זו רשלנות רבתי. הבקשה לא נתמכה בתצהיר לאימות אי יכולת להחתים עד/להשיגו לפי "לא יעלה..." ע"פ 147 שנטען שם ע"פ 135 שהעד היה בנסיעת עסקים ולא ניתן להשיגו. וכשאני לא הצלחתי להשיג עד, מסרתי תצהירים בהתאם להחלטה ע"פ 140. סיכום: הבקשה לארכה נשענה על רשלנות, אפליה רמאות הטעייה ואי תום לב, מכאן לפי תס"א 1984 168 ע"פ 207 אין "נסיבות מוצדקות" ורע"א 1437/14 נגדי, אין לו בסיס.

7. מסרה מסמך ב-23/2/14 ב-12:00 ולא ב-22/2/14 ע"פ 120, ע"י נט משפט, רק לבי משפט, באנגלית, לא בעברית, הפוך מהחלטה ע"פ 147 11/11/13 שהגיע אליי בעותק נייר רק ב-4/3/14 והדיון נדחה ע"פ 82. סיכום 3 בקשות ראשונות (3-5) בטבלת הרשלנויות ע"פ 16 או ע"פ 122 119 ע"פ 121. ביום 23/2/14 דחתני ג' שטייניץ: "הנתבעת הגישה ראיותיה במועד" ודחתה פסילתה ע"פ 118. ותינוק יודע שאיחור בשבועיים, אינו במועדו ע"פ 82. ב-25/2/14 הגשתי רע"א 1437/14, ע"פ 114 ב-19/5/14 נפסק נגדי "בקבעו כי הנתבעת הגישה ראיותיה במועד" ע"פ 14. בתוך נוספו 3 בקשות לגי שטייניץ שהדיון נדחה שאין חובת אזהרה אין זיהוי ושאינן ראיות ע"פ 176. ומסוכמות כשלוש אחרונות (6-7-8) בטבלת הרשלנויות ע"פ 16 או ע"פ 79-78 77 ע"פ 89-91. על כל ה 6 ידעה ג' חיות ע"פ 176, וכתבה על ע"פ 14. ואמרה

2

שלא טענתי שאין תצהיר נלווה לבקשה ע414ס4, וטענתי 22 פעמים ע21ס14. ובתווך ג' שטייניץ דחתה הדיון ואמרה לסכם 6 בקשות. והגשתי בקשה 91 שאין ראיות ולא במועד ע112-56. ולמטה ערבוב גרסאות אפילו לא דחוקות.

8ב.20/5/14 פסקה ג' שטייניץ ע2043. תגובתי: א. על "בתגובה ראשונית לבקשה... דוחק הזמן"- הבקשה הראשונה שנטען "דוחק זמן" היא בקשה לארכה למתן תצהיר ע135. אני טוען נגדה בתצהיר ע146 שלא סביר שמתרגם מקצועי מתרגם עמוד A4 אחד ליום. ע120ס1 ואין ד' זמן: "מתכבדת להגיש" תצהיר באנגלית ולא טוענת "דוחק זמן" והגשת ת' בגמירות דעת ע205 במפורש. על ע120ס2 - "בהתאם לתוצאות דיון קדם משפט... תדאג הנתבעת לתרגום התצהיר לעברית". ולא כתוב בזמן ההגשה ע120 דבר על כוונה לבקש אישור על תצהיר בעברית שכבר קיים לפני הדיון וברצונה לאשרו ביום הדיון. ולא על פגם בתצהיר באנגלית שקיים לפני הדיון שרצונה לאשרו לפני בית משפט ביום הדיון. ב. "והמצהיר תושב זר"- לנתבעת "סוללת עו"ד" כולל ד"ר למשפטים שהטיפו לי "תצהיר הוא דבר עקרוני וחשוב" "תצהיר נלווה לבקשה" ע105+108. וזו אפליה שמי שטען נגדי והיה קפדן, ראוי שיקפיד על עצמו ויקבע גם לו "מחדלו" ולא נקבע "מחדלה". ותושב זר אין לו עניין, אם היה היתר המצאה כדיון, ומינתה לה באי כוח מומחים, ושהתרשלו בזמן, ושלא הקפידו על עצמם אלא עליי, באותה הטענה ג. על "בכוונה היה לבקש בקדם המשפט כי בית המשפט יעשה שימוש בסמכותו ויזהיר את המצהיר בתחילת עדותו אף ביחס לנאמר בתצהירו". קד"מ, אינו המועד שבו מזהירים עד, אלא ברגע חקירת העדים לאחר שהמשפט התחיל ע288ס2. אין עניין שבעתיד העד יוזהר, אלא השאלה אם התצהיר "במועדו", בהתאם להחלטתה ע14/2/22. ובכל פעם שהעליתי טיעון מבוסס, טענה ג' שטייניץ נגדי טענה לא מבוססת. התגובה של הנתבעת "בכוונה" שביום הדיון עצמו יושבע העד או יאושר תצהיר, נאמרה רק לאחר שטענתי שאין חובת אזהרה ואין זיהוי ע91. ז. על "וטענה כי החלטת בית המשפט מיום 23.2.14 ולפיה הוגשו ראיות הנתבעת במועדן הוא בגדר מעשה בית דין"- ידוע שאין מעשה בית דין אם הנתען ש"כדור הארץ בצורת משולש" על "הוסיפה וטענה" - הנתבעת גם ממשיכה לטעון שלא היה ולא נברא הסכם. מי שרוצה להשלוח עצמו נוכח מצבו המשפטי, מדוע ייתן לו ביהמ"ש סעד? ואם עתה אין ראיות, הרי זה סותר תקדים רע"א 14/1437. ואם יש, נא להראות לכולם.

9. וליתר דיוק: נגד "הגישה ראיותיה" של ג' שטייניץ ע118ס2: בתצהיר באנגלית אין חובת אזהרה ואין זיהוי העד ע91 בתעודת זהות/דרכון/הכרות אישית, ע"י עורכת הדין SAMANTHA, ואין ראיה שהיא עו"ד בכלל ולא נוטריון ולא כפקודת הראיות ס' 15(ב) "ונתינתה תאושר" /או ע30 ע85 ע200 ע658ס6. אם אקבל דברי הנתבעת ע388ס3 לבסס מודעות המצהיר לעניין העונש בפסקה הראשונה ע208 משאין זיהוי העד ע91, בטלה הטענה שהעד הוזהר ומודע לעונש. ק"ו מנוגד לפקודת הראיות סעיף ע30 ע200 שאין אימות של נציג מדינת ישראל לעברית ממסמך קונסולארי זר/נוטריון. והנותר שהתצהיר אינו כדיון ע658ס6 בקשה ע91ס3. ואי אפשר שמר טמיר לא מצא נוטריון באנגליה, כי הוא זכייך בישראל של ארגון GLOBALAW המאגד 4500 עו"ד מכל העולם ע130 באמצע. ונניח שג' שטייניץ הייתה מאשרת התצהיר באנגלית, אזי אין לו תוקף. שאימות של נציג מדינת ישראל הוא לעברית מאימות המתבסס על מסמך קיים קונסולארי/נוטריון, והאחרון לא קיים. ומן הפח אל הפחת. לא

3

תכננה הנתבעת למסרו בעברית ביום 6/3/14 ע"פ 201202 משמע הגשת תצהיר בעברית השפה הרשמית של ישראל רק לאחר הדיון וזהו נגד "במועדו" 22/2/14 ע"פ 201182 ונגד "הגישה ראיונית" ע"פ 301183. ואלו כל הבקשות. ועמדתי בחובות ונתקבלו טענות הנתבעת ד"ר למשפטים וחמישה עו"ד נגדי, וטענותיי נדחות, ולאן פני העתיד להגנות?

10. סיכום רשלנויות ומחדלים: (1) לא היה "דוחק זמן", ו(2) הקפידה ולה לא היה תצהיר נלווה לבקשת ארכה, ו(3) הקפידה "שתצהיר הוא עקרוני וחשוב" ולה אין תצהירים (4) לא היה לקבל הבקשה לארכה מ 15/2/14 ל 22/2/14, (5) לא עמדה ב 22/2/14, ומסרה מסמך לאחר הארכה ב 4/3/14, (6) אין תצהיר באנגלית ו(7) ולא בעברית, (8) אין זיהוי בתעודה כלשהי בכלל, (9) אין חובת אזהרה, (10) אין תצהיר קונסולארי/נוטריון מקדים באנגלית, (11) אין אימות בעברית ע"י נציג ישראלי, (12) לא נמסר עותק נייר אלא יומיים לפני הדיון שבועיים לאחר סוף הארכה, (13) הדיון נדחה, (14) הנתבעת התחייבה שהדיון לא יידחה, (15) הנתבעת 5 עורכי דין (16) וד"ר למשפטים, (17) אני אחד ולא עורך דין ועמדתי (18) "במועדו" 1/1/14. ונטה הכול לטובתי מראש לפני המחיקה, ונמחקה.

11. אולי עקב שפתי הלא ראוייה נקט ב' המשפט באנטגוניזם. תשובתי: מוטב לי להיות אגרסיבי ברשות החוק, ולא שופט יהיה אגרסיבי לכפות עליי רצונו הלא חוקי. אני קורבן על היותי לא מיוצג, נועז, שקורא תיגר על פסקי דין מנותקים מהמציאות. כל מעשיו חוקיים ופעלתי מתוך הגנה עצמית. זכות יסוד היא לא להיות קורבן.

12. ומדוע לפסוק לטובתי? ראשית, יש עילה ומדובר בהפרה יסודית, לכן הנטייה אליי. שנית, ממון הנתבעת והציבור לא חביבים בעיניה ומדוע שבת המשפט יגן עליה? בע"א 4522/14 ע"פ 1764 ס' 14. טענה "תביעת המערער נמחקה בשלב שלאחר הגשת תצהירי עדות ראשית על ידי הצדדים. ומדוע ייתן ביהמ"ש סעד למי ששקר היא נחלתו? לעניין עיקרון ההכבדה והברחת נכסים בקשה 91 ע"פ 41074: בת' עדות שלי ע"פ 160 לפי הצלבת מידע ממקורות שונים, הטענה של "גרם הפרת חוזה", מבוססת. ולא אוכל לממש את הזכייה מישראל בהוצל"פ באנגליה תוך הברחת נכסים, "והמסכסך" קטרפילר/"זוקו שילובים" יימלט. אינני מחפש צדק, אלא חוק. והחוק לצידי.

13. אלו סיכומי הטענות והבקשות שלפי תקנה 168 לראיות "אין נסיבות מוצדקות": א. לא למחוק את התביעה, להשיב 2000 ₪ ולבטל חיוב 175,000 ₪ אגרה ב. להחליף שופטת בתיק הנ"ל ג. לקבוע "רצף מחדלים כרוניים של הנתבעת" ד. לשלול מהנתבעת לתקן כתב ראיות או מסירתו בעברית ולשלול באנגלית שהוא כופר "בהסכס" והוא עדות שקר ה. עקב מאזן ההסתברויות 100% לטובתי מבחינת תום הלב ובהגשת הראיות מבוססות וחזקות אשר הם מתוך טענות הנתבעת עצמה 0% הסתברויות תום לב לטובת הנתבעת מבחינת אי הגשת הראיות ואי תום הלב, הרי יש לקבוע פסק דין בהיעדר כתבי דין לזכותי (ולטובת הציבור נגד "סחבת התיקים") 15 מיליון ₪ בתוספת מע"מ ועוד: (1) ריבית (2) הוצאות משפט (3) פיצוי על בזבוז זמני כשנה וחצי (עקב הבקשות ושנה המתנה מהמחיקה) (4) הוצאות הדפסת מסמכי הנתבעת בבית דפוס 200 ₪ (זמן ועלות 282 עמודים כרוכים ע"פ 25051) (5) האגרה 3001 ₪ (6) עירבון 15,000 ₪ (7) המשך בתיק 12-05-23008 עקב עיקרון ההכבדה (הוצל"פ באנגליה) "עולת גרם הפרת חוזה" משמע זימון קטרפילר העולמית/"זוקו שילובים" למשפט לפי ע"פ 41074 וע"פ 174 (8) לקנוס את הנתבעת בגין בזבוז זמן הציבור (9) ולחייבה באגרות 375,000 ש"ח מחשש להכבדה. בכבוד רב, עו"ד יוני